

Eddike, Lakfernisser, Sæbe, Æter og mange andre Varer), eller af Spiritus, der anvendes til medicinsk Brug eller til videnskabelige Formaal. Af Spiritus, der i udenatureret Stand anvendes til teknisk Brug, svares Afgiften kun med 2 Kr. 35 Øre pr. Liter af 100 pCt. Styrke. Hovedforbruget af saaledes beskattet Sprit falder paa Parfume-fabrikationen (i 1920 84 600 Liter à 100 pCt.), paa Fremstillingen af Ekstrakter og Essenser til Limonader, Konfitter og deslige (i 1920 51 500 Liter à 100 pCt.) og paa Frugtvin-fabrikationen.

I Finansaarene 1917-18—1920-21 har Tillægsafgiften indbragt henholdsvis 15,⁴⁹, 16,⁹⁵, 32,⁸⁹ og 36,⁶⁵ Mill. Kroner. I Maa-nederne April—Oktober i Aar har Afgiften udgjort 20,¹⁸ Mill. Kr., og sammenholder man dette Beløb med Afgiften i de tilsvarende Maaneder i Fjor og for hele Aaret 1920-21, maa det antages, at den i indeværende Finansaar vil udgøre ca. 35 Mill. Kr.

Bortset fra, at Tillægsafgiftspligten i Forslaget er udvidet til at omfatte alle Ekstrakter og Essenser, Toldlovens (Toldlovsforslagets) Løbe-Nr. 40, uden Hensyn til deres Anvendelse, hvormod nærmere henvises til Bemærkningerne i Toldlovsforslaget til Gruppen „Ekstrakter og Essenser“, er Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Tillægsafgiften i Hovedsagen i Overensstemmelse med de nugældende Beskatningsregler, idet der kun er foretaget nogle mindre væsentlige Ændringer i og Tilføjelser til disse, som Praksis har gjort ønskelige.

Der er saaledes af Kontrolhensyn og for at stille Spritfabrikerne lige med saadanne Virksomheder, som af Sprit tilbereder forskellige spirituøse Drikkevarer, i § 1, Stk. 2, indsat en Bestemmelse om, at Spiritus forinden Fraførselen fra Fabriken ikke maa tilsættes Sukker eller andre Ingredienser i et saadant Omfang, at Styrken ikke umiddelbart kan bestemmes ved Alkoholometret.

Endvidere er Bestemmelsen i § 3, Punkt 2, i Loven af 22. December 1919 udeladt i Forslaget. Bestemmelsen, der omhandler Fritagelse for Tillægsafgift af Spiritus, som indføres fra Udlandet i denatureret Stand m. v., har vist sig ganske upraktisk og betydningsløs, idet Indføreren ved at lade Varerne denaturere her ikke alene opnaar Fritagelse for Tillægsafgift, men ogsaa den almindelige Denatureringsgodtgørelse, der andrager 76,⁷ Øre pr. kg absolut Alkohol (ca. 60 Øre pr. Liter à 100 pCt.).

Der er derhos i Forslagets § 4, Punkt 2, som svarer til § 3, Punkt 3, i Loven af

22. December 1919, benyttet en anden Formulering af Bestemmelsen om Afgiftsfrihed for Spiritus, der anvendes til medicinsk Brug. Saadan Fritagelse har hidtil været indrømmet — foruden for Spiritus til Desinfektionsbrug (saakaldt Hospital-sprit) — for Spiritus, der anvendes til Fremstilling af saadanne Medicinalvarer, som det er forbeholdt Apotekerne at forhandle i visse mindre Partier. Blandt disse Varer findes imidlertid Præparater, f. Eks. sammensatte Kinadraaber, som efter deres Beskaffenhed falder ganske sammen med andre spirituøse Drikkevarer og ogsaa fremstilles og forhandles — omend maaske under noget afvigende Betegnelser — af andre end Apotekere. Da saadanne Varer kun bør nyde Afgiftsfrihed, naar de sælges til Brug for Syge, idet der ellers gives Apotekerne en meget betydningsfuld Præferencestilling, er Regelen foreslaaet ændret saaledes, at Toldbestyrelsen efter Forhandling med Justitsministeriet træffer nærmere Bestemmelse om, hvilke Varer der omfattes af Afgiftsfritagelsen, og i hvilke Tilfælde og paa hvilke Betingelser denne iøvrigt vil kunne komme til Anvendelse.

I § 4, Punkt 4, er af Hensyn til den foreslaaede Beskatning af Rosincider og lignende alkoholholdige Drikkevarer optaget en Bestemmelse om Fritagelse for Tillægsafgift af den Spiritus, som eventuelt maatte blive anvendt ved Fremstillingen af disse.

Spirit, der ved de nugældende Beskatningsloves Ophør henligger paa Kreditlager, behandles efter Bestemmelsen i § 9 i Loven af 22. December 1919 paa tilsvarende Maade som fastsat for Kreditoplagsbeholdninger, naar Tolden for den paagældende Kreditoplagsvare forandres eller ophæves. Der er saaledes givet Regler for Behandlingen af de paa Kreditlagrene beroende Beholdninger, herunder ogsaa for saadanne, som er beskattede efter Loven af 17. Marts 1917, og det er iøvrigt ogsaa kun for disse, at Bestemmelsen vil faa praktisk Betydning, idet Afgiften af saadan Spiritus blev beregnet efter den paagældende Vares Detailpris den 1. Marts 1917. Der findes imidlertid nogle ganske ubetydelige Beholdninger af Spiritus, der henlaa her i Landet den 1. Marts 1917, for hvilke Afgiften ikke er betalt, men som ikke er tilført Kreditlagrene, idet de efter Ejerens Begæring den Gang blev tagne under Toldforsegling. Af regnskabsmæssige Hensyn foreslaas det nu, at Tillægsafgiften for saadanne Beholdninger ved nærværende Lovs Ikrafttræden skal indbetales i Toldkassen.